

ØSTRE LANDSRET DOM

afsagt den 22. december 2020

Sag BS- [Nummer]
(12. afdeling)

A

og

B

(advokat Hans-Erik Andersen for begge)

mod

E ApS

(advokat Thomas Dall Jensen)

Retten i Roskilde har den 20. november 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-
[Nummer] ROS).

Landsdommerne Bloch Andersen, Annette Dam Ryt-Hansen og Lise Troelsen
(kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, A og B, har gentaget deres påstand for byretten om frifindelse over for de af E ApS nedlagte påstande samt nedlagt endelig påstand om betaling af 20.708,50 kr., subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn, med tillæg af rente fra den 29. januar 2018.

A og B har endvidere gentaget deres påstand for byretten om, at E ApS skal anerkende at være erstat-

ningsansvarlig for dokumenterbare dækningsberettigede skader inden for en 10-årig dækningsperiode regnet fra overtagelsesdagen den 23. maj 2016 med fradrag af sædvanlig selvrisiko.

Indstævnte, E ApS, har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

A har afgivet supplerende forklaring.

A har forklaret, at det var meget vigtigt for dem med et sikkerhedsnet i forbindelse med huskøbet. De ville derfor ikke have tegnet ejerskifteforsikring hos Husejernes Forsikring, hvis de havde fået oplyst af C, at selskabet ikke var dækket af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, og hvad dette betød. Netop fordi de ønskede en høj grad af sikkerhed, valgte de også en forsikring med udvidet dækning gældende i en 10-årig periode. Det er rigtigt, at de var prisbevidste i forbindelse med valget af forsikring, men kun i relation til sammenlignelige produkter. Hun blev først klar over, at der var problemer med forsikringen, da hun så det på Facebook.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Supplerende retsgrundlag

Det følger af lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. maj 2007 om en garantifond for skadesforsikringsselskaber med senere ændringer, som var gældende på tidspunktet for A og B's indgåelse af forsikringsaftalen, bl.a.:

”§ 2. Fonden dækker de i § 1, stk. 2, nævnte forsikringsselskabers virksomhed i Danmark samt via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med, jf. dog § 5, stk. 4.”

Der blev ved lov nr. 664 af 8. juni 2017 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling tilføjet et nyt stk. 2 til bestemmelsen med følgende ordlyd:

”Stk. 2. Fonden dækker endvidere den virksomhed, som de forsikringsselskaber, der er nævnt i § 2 a, har i Danmark.”

Samtidig indsattes ved ændringsloven som § 2 a følgende bestemmelse:

”§ 2 a. Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har ind-

gået aftale med på det finansielle område, som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed tegner forbrugerforsikringer i Danmark, kan tilslutte sig Fonden.”

I lov om forsikringsformidling (dagældende lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013 med senere ændringer) indsattes endvidere ved ændringsloven § 32 a med følgende ordlyd:

”§ 32 a. Forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber skal i forbindelse med markedsføring til forbrugere af en skadesforsikringsaftale tegnet i et skadesforsikringsselskab oplyse,

- 1) i hvilket forsikringsselskab forsikringen tegnes,
- 2) forsikringsselskabets hjemland, og
- 3) om forsikringsselskabet er omfattet af en garantiordning, der dækker kundens krav i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs, og navnet på denne garantiordning.

Stk. 2. Forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber skal på deres hjemmesider oplyse på dansk,

- 1) om en skadesforsikringsaftale til forbrugere tegnet i et skadesforsikringsselskab er omfattet af en garantiordning, og indholdet af denne garantiordning, jf. stk. 1, nr. 3, og
- 2) forsikringsselskabets navn og adresse.

Stk. 3. Har en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationsselskab ikke en hjemmeside, skal de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, gives i forbindelse med markedsføring af en skadesforsikringsaftale, jf. stk. 1.”

Af forarbejderne til ændringsloven (lovforslag nr. 172 af 29. marts 2017) fremgår af de almindelige bemærkninger bl.a.:

”2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mulighed for skadesforsikringsselskaber i EU/EØS at tilslutte sig Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

2.1.1. Gældende ret

...

De skadesforsikringsselskaber, der er omfattet af Fondens dækningsområde, skal være medlem af og yde bidrag til Fonden, jf. § 3, stk. 1, i lov om garantifond for skadesforsikringsselskaber. Det er Finanstilsynet, der i

medfør af § 3, stk. 6, i lov om garantifond for skadesforsikringsselskaber, fastsætter de nærmere regler om skadesforsikringsselskabers bidrag til Fonden, herunder hvilke typer af forsikringer, der er omfattet af bidragspligten.

Fonden yder ikke dækning, når et skadesforsikringsselskab med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed driver forsikringsvirksomhed i Danmark, går konkurs. Det er i dag ikke muligt for disse skadesforsikringsselskaber at tilslutte sig Fonden.

2.2. Nye informationsforpligtelser for forsikringsagenter m.fl. i forbindelse med markedsføring og salg af skadesforsikringsaftaler

2.2.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke krav i lovgivningen om, at forsikringsagentvirksomheder, administrationselskaber, underagentvirksomheder og forsikringsdistributørvirksomheder i deres markedsføring af en konkret skadesforsikringsaftale eller i forbindelse med indgåelsen af en forsikringsaftale skal give oplysning om, i hvilket forsikringsselskab en skadesforsikringsaftale vil blive tegnet, og om forsikringsselskabet er omfattet af en garantiordning, herunder om indholdet af denne garantiordning

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I den politiske aftale, der blev indgået den 1. december 2016 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, som efterfølgende blev tiltrådt af Enhedslisten og Alternativet, for at sikre danske forsikringstagere i Gable Insurance AG rimelige vilkår i forbindelse med håndtering af skader, blev det besluttet, at markedsføringsreglerne og god skik-reglerne på forsikringsområdet bør strammes.

Det er vigtigt at sikre, at forbrugerne, når de indgår aftaler om skadesforsikringer med forsikringsagenter, er klar over, i hvilket selskab disse forsikringer tegnes, forsikringsselskabets hjemland og om forsikringen er omfattet af en garantiordning.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at lov om forsikringsformidling ændres, så forsikringsagentvirksomheder, administrationselskaber, underagentvirksomheder og forsikringsdistributionsvirksomheder i forbindelse med markedsføring af en skadesforsikringsaftale skal oplyse, i hvilket forsikringsselskab forsikringen tegnes, forsikringsselskabets hjemland, om forsikringsselskabet er omfattet af en garantiordning, der dækker kundens krav i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs, og navnet på denne garantiordning. Oplysning-

gerne skal gives til kunden senest samtidig med indgåelsen af en konkret forsikringsaftale. Disse virksomheder skal endelig på deres hjemmeside oplyse om omfanget af en garantiordning. Hvis virksomhederne ikke har en hjemmeside, skal oplysningerne gives i forbindelse med markedsføring.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår, om E ApS som køberrådgiver har handlet erstatningspådragende over for A og B ved i forbindelse med deres køb af en fast ejendom at have indhentet og fremsendt et supplerende tilbud på ejerskifteforsikring fra Husejernes Forsikring, der efterfølgende gik konkurs, uden at gøre opmærksom på, at Husejernes Forsikring ikke var medlem af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber eller rådgive dem om konsekvenserne heraf.

Det fremgår af parternes aftale af 21. april 2016 om berigtigelse af handlen, pkt. 4.3, at E ApS forpligtede sig til at oplyse A og B ”om mulighed og behov for ejerskifteforsikring”.

Parterne er enige om, at A og B modtog en sådan almindelig vejledning i henhold til berigtigelsesaftalen.

A og B har imidlertid gjort gældende, at de herudover skulle have været rådgivet om, at Husejernes Forsikring ikke var medlem af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og rådgivet om konsekvenserne heraf.

Landsretten bemærker, at der på det tidspunkt, hvor C fra E ApS ydede køberrådgivningen, hverken i lovgivningen, i Dansk Ejendomsmæglerforenings kvalitetsnorm for køberrådgivning eller i normer for god ejendomsmægleretik, jf. Dansk Ejendomsmæglerforenings Responsumudvalgs besvarelse, var krav om, at en ejendomsmægler, der repræsenterede køber, skulle yde specifik rådgivning om, at et ejerskifteforsikringsselskab, i det foreliggende tilfælde Husejernes Forsikring, ikke var medlem af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og konsekvenserne heraf i tilfælde af selskabets konkurs.

Landsretten finder på denne baggrund, at det som udgangspunkt faldt uden for ejendomsformidlerens pligter som køberrådgiver at rådgive om risikoen for ejerskifteforsikringsselskabers konkurs og konsekvenserne heraf, herunder som følge af manglende medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, såfremt der ikke i øvrigt er konkret anledning hertil, og at det således ikke er ansvarspådragende ikke at have rådgivet herom. Landsretten lægger herved endvidere vægt på, at forsikringsselskaber er underlagt væsentlige soliditets-

krav og offentligt tilsyn, og at der på daværende tidspunkt heller ikke fulgte en sådan informationspligt for forsikringsagentvirksomheder m.fl. af lov om forsikringsformidling.

Landsretten lægger efter bevisførelsen til grund, at C, der som anført repræsenterede E ApS, på et møde med A og B tog initiativ til at indhente et tilbud på ejerskifteforsikring hos Husejernes Forsikring, som hun fremsendte til dem. Det lægges efter C's forklaring til grund, at hun på mødet oplyste, at ejerskifteforsikringen hos Husejernes Forsikring var billigere end det foreliggende tilsvarende forsikringstilbud fra G Forsikring og havde en bred dækning. C påtog sig derved et videregående opdrag og dermed et videregående rådgiveransvar i relation til spørgsmålet om valg af ejerskifteforsikring, end hvad der fremgik af parternes oprindelige aftale.

Efter en samlet vurdering finder landsretten ikke grundlag for, at dette videregående ansvar i det foreliggende tilfælde udstrækkes til også at omfatte en forpligtelse til at vejlede om risikoen for forsikringsselskabets konkurs og konsekvenserne heraf, herunder som følge af manglende medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Landsretten tiltræder således i det foreliggende tilfælde, hvor der ubestridt ikke forelå konkret viden eller burde-viden om risiko for konkurs eller andre forhold end ovennævnte, der talte for en videregående vejledningsforpligtelse, at E ApS' påstand 1 og 2 er taget til følge.

Landsretten bemærker i øvrigt, at tilbuddet fra Husejernes Forsikring skriftligt indeholdt en udtrykkelig oplysning om, at selskabet ikke var medlem af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, og at kunden derfor ikke ville være beskyttet af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, hvis selskabet går konkurs.

Efter sagens udfald skal A og B in solidum i sagsomkostninger for landsretten betale 25.000 kr. til E ApS til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A og B
in solidum inden 14 dage betale 25.000 kr. til E ApS . Belø-
bet forrentes efter rentelovens § 8 a.